

Danmarks Faste Repræsentation

ved den Europæiske Union
Bryssel

Europa- Kommissionen
DG COMP
Rue de la Loi 200
1049 Bruxelles

Rue d'Arlon 73
B-1040 Bruxelles
Telefon (02) 233.08.11
Telefax (02) 230.93.84
E-mail: brurep@um.dk
www.eurepraesentationen.um.dk

PAR PORTEUR

Bilag

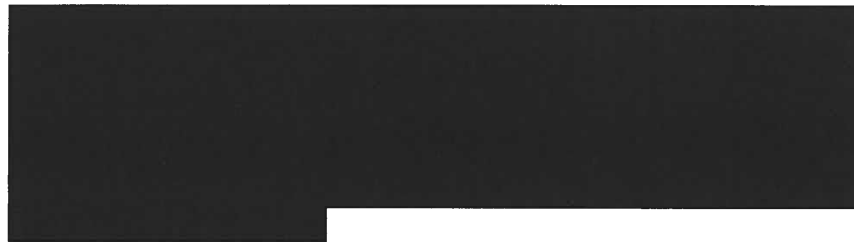
Journalnummer

Kontor

18. januar 2013

Sag nr. SA.35485 2011/N om støtte til al biogasanvendelse.

Kommissionen har ved brev af 11. december 2012 stillet spørgsmål i ovennævnte statsstøttesag om støtte til biogas.

Svar: Den fuldstændige og endelige ændringslov med titlen ” Lov om ændring af lov om fremme af vedvarende energi, lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk” med nr. 576 af 18. juni 2012 findes på dette link: <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=142361>

Svar: Det er umiddelbart vurderingen, at pkt. 3.1.6.2 i EF's retningslinjer for statsstøtte til miljøbeskyttelse finder anvendelse på den støtte til biogas og forgasningsgas, der kan ydes efter § 43a i lov nr. 576 af 18. juni 2012. Støtten gives til kraftværker, der anvender biogas til erstatning af naturgas til elproduktion. Det vurderes, at der er de samme produktions-

omkostninger ved brug af biogas som ved brug af naturgas, bortset fra prisforskellene på gasserne. Der eksisterer ikke et marked for biogas, så der er der anvendt de forventede produktionspriser for biogas fra et nyt stort biogasanlæg. Omkostningerne er for 2012 beregnet til 192 DKK/GJ gradvist stigende til 212 DKK/GJ i 2021. Ved anvendelse til elproduktion med en virkningsgrad på 0,67 ved samproduktion med varme bliver brændselsomkostningerne i perioden gennemsnitlig 300 DKK/GJ svarende til 1,08 DKK/kWh. Ved ren elproduktion med en virkningsgrad på 0,36 er brændselsomkostningerne 2,00 DKK/kWh. Hertil kommer kraftvarmeværkets driftsomkostninger på ca. 0,08 DKK/kWh og kapitalomkostninger på typisk 0,25 DKK/kWh. Samlet fås produktionsomkostninger fra ca. 1,4 DKK/kWh og op mod 2,3 DKK/kWh. Til sammenligning kan anføres, at markedsprisen på elektricitet på det nordiske elmarked i årene 2008-12 i gennemsnit på årsbasis har været 0,42, 0,28, 0,38, 0,36 og 0,28 DKK/kWh.

Den omhandlede støtte i § 43 a vedrører kun elproduktion på grundlag af biogas og ikke biomasse bortset fra forgasningsgas fremstillet på grundlag af biomasse. Forgasningsgas støttes på samme måde som biogas efter § 43 a. Omkostningerne herved vurderes at være på linje med eller større end ved fremstilling af biogas.

Svar: Støtten ydes pr. produceret og leveret kWh elektricitet enten i form af en afregningspris (støtte + markedspris) på 79,3 øre/kWh, såfremt der alene anvendes biogas eller et pristillæg til markedsprisen på 43,1 øre/kWh til elproduktion baseret på biogas. De angivne beløb reguleres årligt med 60 pct. at nettoprisindekset. Disse to former for støttesatser er allerede godkendt i N. 356/2008. Herudover gives to nye tillæg på henholdsvis 26 øre pr. kWh og 10 øre pr. kWh. Disse to nye tillæg reguleres på følgende måde; 26 øre pr. kWh-tillægget reduceres årligt med 1 øre/kWh for hver kr/GJ naturgasprisen stiger og 10 øre pr. kWh-tillægget aftrappes med 2 øre pr. år fra 2016. De nye tillæg og den "gamle" garanterede pris (støtte+markedspris) giver tilsammen en elafregningspris på 115,3 øre pr. kWh i 2012.

Der er samme støtte til elproduktion ved anvendelse af forgasningsgas baseret på biomasse som ved brug af biogas.

Svar: I forbindelse med investeringer i biogasanlæg vedrører størstedelen af omkostningerne selve den reelle drift af anlægget. Derfor giver det ikke umiddelbart mening at tage biogasanlæggets levetid alene i betragtning, herunder hvornår dette er fuldt afskrevet. For et biogasanlægs vedkommende vil der løbende ske geninvesteringer og levetidsforlængelser, således at anlægget kan fungere uendeligt længe. Dette gælder tilsva-

rende de elproducerende anlæg, som anvender biogassen og modtager støtte. Der vil løbende ske reinvesteringer mv., hvorfor der også vil være løbende afskrivninger, og der vil som følge heraf være behov for løbende støtte.

[REDACTED]

Svar: Det kan bekræftes, at modtagerne af driftsstøtte til biogas ikke også vil kunne modtage investeringsstøtte. Samtidig kan det oplyses, at der er ydet investeringsstøtte til visse biogasanlæg, som jo ikke er støttemodtagere efter denne biogasstøtteordning, jf. SA.33357. Endelig kan det oplyses, at der i øjeblikket er politiske overvejelser om dette skal være muligt også at yde investeringsstøtte. De danske myndigheder vil vende tilbage, såfremt der måtte opstå et politisk ønske om dette, herunder hvordan dette eventuelt skal håndteres i forhold til den nye støtteordning for biogas.

[REDACTED]

Svar: En ambitiøs udbygning af biogas er et element til at sikre den danske beslutning om, at hele Danmarks energiforsyning i 2050 skal dækkes af vedvarende energi. De hidtidige støttesatser har været utilstrækkelige til at fremme anvendelsen af biogas til elproduktion, som i 2011 er faldet og kun er marginalt større end i 2006. For dels af fremme en langt bredere anvendelse af biogas til alle tænkelige sektorer og dermed indirekte øge udbygningen af biogasanlæg er det afgørende at ændre og øge støtten. Det er ønsket, at alle steder, hvor det er muligt at erstatte brændslet naturgas med det langt grønnere brændsel biogas, skal det kunne ske. Det nye støttesystem forventes at øge anvendelsen af biogas fra ca. 4 PJ i 2011 til ca. 17 PJ i 2020. Der henvises endvidere til beregningerne over støtteintensiteten, som er indeholdt i notat om ”støtte til al biogasanvendelse i forbindelse med statsstøttenotifikationen” og medsendt som bilag til selve anmeldelsen.

[REDACTED]

[REDACTED]

Svar: Der sigtes mod at støtte alle procesformål, hvor biogassen kan erstatte anvendelsen af fossile brændsler primært naturgas. Dette omfatter primært processer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering. En betingelse for støtte vil være at virksomhe-

derne kan få tilbagebetalt afgifter efter afgiftslovene. For anvendelse af naturgas er de omfattede processer nærmere angivet i bilag 1.

Vi bemærker også, at i henhold til pkt. 3.1.6.2 kan der kun ydes driftsstøtte til anvendelse af biogas inden for elproduktion, men ikke til anvendelse af biogas som brændstof.

[REDACTED]

Svar: De danske myndigheder mener umiddelbart, at pkt. 3.1.6.2 finder anvendelse, når der sker "produktion af vedvarende energi" og derfor gælder i alle tilfælde, hvor biogas anvendes, herunder uanset om biogas anvendes i forbindelse med elproduktion, transport (motorkraft), procesformål (f. eks kogning, destillation, inddampning o. lign.) eller andre anvendelser til energiudnyttelse. De danske myndigheder har derfor ikke umiddelbart været af den opfattelse, at der alene var tale om produktion af vedvarende energi, når dette eksempelvis sker i forbindelse med elproduktion. Der henvises til, at biogas er nævnt som en ikke-fossil energikilde i definitionen af vedvarende energi, som fremgår af pkt. 2.2. I den forbindelse vil de danske myndigheder også henvise til, at retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse som udgangspunkt finder anvendelse på støtte til fordel for miljøbeskyttelse i alle sektorer, som er omfattet af EF-traktaten, bortset fra de sektorer som særligt er beskrevet, jf. nr. 59 i pkt. 2.1. Anvendelse af biogas i transport, som begrebsmæssig hedder "biobrændsel", når det sker til transportformål, jf. pkt. 2.2, hvor begreb er nærmere defineret, er også udtrykkeligt nævnt i pkt. 1.5.6 som en foranstaltning under "støtte til vedvarende energikilder", som kan være omfattet af retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse.

[REDACTED]

Svar: Støtten vil i visse tilfælde kunne være omfattet af de-minimisforordningen, men eftersom det ikke vil gælde en bestemt anvendelse af biogas vurderes det af administrative årsager mere hensigtsmæssigt at få hele støtteordningen samlet anmeldt og godkendt som forenelig støtte.

[REDACTED]

[REDACTED]

Svar: *Ja, i øvrigt henvises til svar under spørgsmål 3.*

[REDACTED]

Svar: Ved opgradering tilpasses biogassens brændværdi naturgassen, så den problemfrit kan iblandes og anvendes helt på samme måde som naturgas. Efter iblandingen betragtes den helt på samme måde som naturgas og kan derfor ikke opfattes som biobrændstof.

[REDACTED]

Svar: Der har ikke i perioden 2008-12 været danske opgraderingsanlæg. De anvendte omkostninger er derfor baseret en vurdering af de forventede omkostninger. Disse skønnes alene i anlægs- og driftsomkostninger at udgøre fra 49 til 54 DKK/GJ i perioden 2012-2021. Hertil kommer omkostninger til køb af biogas.

[REDACTED]

Svar: Der foretages beregninger af de forskellige kategorier af støttemodtagere for at sikre, at der ikke sker overkompensation, hvor der tages udgangspunkt i generelle og offentligt tilgængelige teknologidata, i det omfang disse findes under henvisning til, at der er grundlag for at antage, at de økonomiske rammer i det væsentlige er ensartede for de enkelte kategorier af støttemodtagere. De medsendte beregninger viser, at støtten i % af ekstraomkostninger udgør 59 % for elproduktion, 57 % for opgradering til naturgasnettet, 52 % for procesformål, 45 % for transport og 14 % for anden anvendelse. Tilsvarende overvåges naturgas- og biogaspriserne og dets forudsætninger løbende.

[REDACTED]

Svar: Det kan ikke udelukkes, at støtten i visse tilfælde vil kunne være omfattet af de-minimis-forordningen, men eftersom det ikke vil gælde en bestemt anvendelse af biogas vurderes det af administrative årsager mere hensigtsmæssigt at få hele støtteordningen samlet anmeldt og godkendt som forenelig støtte.

Uddrag af bekendtgørelse af lov om afgift af naturgas og bygas, LBK nr. 312 af 01/04/2011

§ 10. Virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, kan få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

- 1) af virksomhedens mængde af forbrugt afgiftspligtigt gas,
- 2) af den gas, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og
- 3) af den gas, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for gas og varme. Afgiften af gas, der anvendes som motorbrændstof, tilbagebetales ikke. Undtaget herfra er afgiften af gas, der anvendes som motorbrændstof ved afprøvningen af gasmotorer i forbindelse med produktionen af disse.

Stk. 3. Afgiften af gas, der udelukkende anvendes som motorbrændstof til afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, tilbagebetales efter stk. 2. Der sker ligeledes tilbagebetaling af afgift for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den i 1. pkt. nævnte virksomhed. Afgift af gas, der anvendes som motorbrændstof i registrerede motorkøretøjer, tilbagebetales ikke.

Stk. 4. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og gas, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og gas, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og gas, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Afgiften af varme og gas omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på

mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler m.v., jf. dog stk. 7.

2) Afgiften af varme og gas omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler m.v., jf. dog stk. 7.

3) Afgiften af varme og gas omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriernes forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtingen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detail salg, jf. dog stk. 7. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam m.v. partering i halve kroppe, for kvæg m.v. partering til og med fjerdingen.

4) En forholdsmæssig del af afgiften af gas, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme som kulde og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilba-

gebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillet varme og kulde. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 8, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask eller rens af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. For genbrugsemballage gælder det også, selv om indtil 25 pct. af genbrugsemballagen anvendes til andre formål end transport eller salg af varer. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse.

6) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til opvarmning af lokaler, hvor der foretages smeltning af jern og stål, som omfattet af nr. 30 i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Hvor dette forbrug af varme og varer ikke kan adskilles fra det øvrige forbrug af varme og varer til opvarmning, kan der dog højst ydes tilbagebetaling for 30 pct. af det samlede forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål. Det er en forudsætning for opnåelse af tilbagebetaling, at der smeltes mindst 10 t jern og stål om dagen.

7) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, der forbruges i virksomheder, der fremstiller varer af armeret hærdeplast, når varmen m.v. anvendes til opvarmning af lokaler, hvori der foretages hærkning af emner fremstillet af armeret hærdeplast, og som ikke er omfattet af nr. 2. Der kan dog højst ydes tilbagebetaling for 1/3 af det samlede forbrug af varme og varer i sådanne lokaler.

8) Afgiften af varme og varer, der udelukkende forbruges til udtørring af bygningsmaterialer eller opretholdelse af den for byggearbejdet fornødne temperatur under byggeperioden i forbindelse med opførelse og renovering af bygninger.

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af

varmeforbruget for et areal under 100 m². Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 7. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 6 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvis registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Stk. 9. ³⁾ I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 46,3 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 37,0 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 32,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning

af rum eller til fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.

Stk. 10. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler m.v., jf. § 8, stk. 2.

Stk. 11. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 9, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 12. Energiindholdet i den i stk. 11 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde, og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 9. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 11, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 11, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 13. Uanset stk. 4 kan der dog altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes

for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter henholdsvis kilogram efter de i § 9, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. anførte værdier for energiindhold. Såfremt virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de anførte værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg, medregnes, såfremt energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de anførte værdier.

Stk. 14. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 9, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 9 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4, 5 og 6 eller afgiftsfritagelse eller -godtgørelse efter § 8, stk. 1, nr. 2, eller § 8, stk. 2.

Med venlig hilsen

Ulrich Hyrup Mogensen
Erhvervs og vækstråd

